

Itt van dolgom a nagy ellenzéki együttműködésben*

Nemény Andrással beszélget Rádai Eszter

74

– Mire utcára kerül a Mozgó Világ, már csak pár nap lesz hátra az előválasztások első fordulójáig, amikor eldől, melyik ellenzéki pártnak hány jelöltje lesz 2022-ben a parlamenti választáson, ezért kezdjük a pártpreferenciákkal. Ön milyen következtetést von le abból, hogy az MSZP a legutóbbi, a Civitas Intézet által végzett közvélemény-kutatás szerint – a háromszázalékos Kétfarkú Kutya-párt és a Mi Hazánk mögött – most épp két százalékon áll? Ez az eredmény egyébként alig tér el attól, amit nyár közepén a Medián mért. Vagyis, ha a következő választáson önállóan indulna az ön pártja, nagyon messze lenne attól, hogy bejusson a parlamentbe. Mit gondol erről?

– Azt, hogy az előválasztási időszakban semmi jelentősége nincs a pártpreferenciáknak. Az emberek ma már amúgy is egységes ellenzékben gondolkodnak, ezen belül az egyes pártok népszerűségét vizsgálni értelmetlen.

– Ezt örömmel hallom, én is azt gondolom, hogy ez így lenne helyes, azonban erről a pártok többsége mint-

ha nem értesült volna, kiváltképp az MSZP, mert egyáltalán nem ennek megfelelően viselkedik. Nem gondolja, hogy sokkal szerencsésebb lenne, ha a nagy ügyekben együtt, mint egységes ellenzék jelennének meg?

– Az előválasztás egyik járulékos haszna, hogy a média figyelmét az ellenzékre irányítja, tehát ez is egy lehetőség az egyes pártok megmutatkozására, a különböző kérdésekkel kapcsolatos álláspontjuk kifejtésére. Ugyanakkor, ezt valamennyien tudjuk, vigyázniuk is kell egymásra, hiszen a győztes mögé majd' mindkinek be kell állnia. És én úgy látom, hogy ezt a felelősséget érzik is az ellenzéki politikusok.

– Akkor nézzük a miniszterelnök-jelöltek erősorrendjét. A legutóbbi, már idézett vizsgálat szerint pillanatnyilag Dobrev Klára áll az élen, maga mögé utasítva a nyári hónapokban még legnépszerűbbnek számító Jakab Pétert, az ön pártjának jelöltje, a PM-es Karácsony Gergely pedig már csak a harmadik helyen áll – talán az előbb tárgyalt kavarástól sem teljesen függetlenül. Ön mit gondol erről?

– Szerintem egy előválasztás esetén ezeknek a méréseknek sincs jelentőségük, például mert nagyon nagy részvételt mutatnak, sokkal nagyobb, mint amekkora az ellenzéki előválasztáson egyáltalán lehetséges. Ráadásul az így nyert

---

* Interjúnk része annak a sorozatnak, amelyben az ellenzéki pártok ismert, de nem a legismertebb politikusait szólaltatjuk meg. Márciusi számunkban Ungár Péterrel, áprilisban Brenner Kolomannal, májusban Donáth Annával, júniusban V. Naszályi Mártával, július–augusztusi számunkban Vadai Ágnessel beszélgettünk, most az MSZP politikusát faggattuk. (A szerk.)

adatok azért is torzok, mert ilyenkor nemcsak a potenciális ellenzéki szavazók, hanem bárki mondhat véleményt a jelöltekről bármilyen szimpátia alapján.

– *Ahogy szavazni is bárki szavazhat, nem csak a potenciális ellenzéki szavazók – csak remélni tudjuk, hogy nem így lesz. Saját, a pártjánál sokkal nagyobb népszerűségéről, elfogadottságáról mit gondolt?*

– Mivel én várospolitikával foglalkozom alapvetően, rólam az itteni munkám alapján ítélnének és döntenek, de közben nem az van az emberek fejében, hogy milyen pártok támogatásával jutottam be annak idején a polgármesteri székbe.

– *De ha ez ennyire közömbös, akkor ön miért épp az MSZP tagja? Mióta az?*

– Huszonnégy évesen, 2000-ben léptem be. Korábban egyébként, amikor a rendszerváltás körül még gimnazistaként elkezdtem a politika iránt érdeklődni, a Fidesszel szimpatizáltam, mint korosztályban hozzám legközelebb álló és rendszerkritikus párttal, meg még egy darabig utána is, viszont amit '98 és 2002 között kormánypártként műveltek, az egyáltalán nem tetszett. Akkor már egyre inkább az volt a véleményem, hogy a Fidesz által használt hatalomtechnikák, hatalomtechnikai módszerek leginkább a pártállami módszerekre hajaznak, és ezért, mivel úgy éreztem, hogy ez ellen valamit nekem is kell tennem, tulajdonképpen konkrét cél nélkül abba az akkor legerősebb ellenzéki pártba léptem be, amelyről azt gondoltam, hogy komoly kihívója lehet a Fidesznek, és ez akkor a szocialista párt

volt. Amiben én addigra már egyáltalán nem az utódpártot láttam, hanem egy olyan szociáldemokrata pártot, amelynek van keresnivalója Európában. Tehát voltaképpen dacból lettem MSZP-tag, és ezzel nem is kezdtem egy darabig semmit.

– *Később viszont fontos funkciókat vállalt, egy cikluson át volt parlamenti képviselő is, ezt követően megyei elnök és alelnök, elnökségi tag, most pedig – Tóth József XIII. kerületi polgármester után – a Baloldali Önkormányzati Közösség elnöke. 1919-ben az önkormányzati választáson mégsem az MSZP, hanem egy helyi egyesület, az Éljen Szombathely jelöltjeként indult, amihez aztán csatlakozott a DK, az LMP, a Momentum, az MSZP, egy „V mint vas” nevű szervezet, sőt, részt vett ebben a koalícióban az MKKP is.*

– Így van, így voltunk együtt.

– *A Jobbik azóta sincs a támogatói között?*

–Ma már ők is támogatnak, de kívülről. Mivel nem jutottak be a közgyűlésbe, ezért nincs operatív kapcsolat, a bizottsági munkában viszont részt vesznek, és jó a viszony.

– *A Kutyapárt támogatását, illetve részvételét ebben a koalícióban, ami egyedülálló az országban, mivel érdemelte ki, minek tulajdonítja?*

– Az itteni nagyon jó, pártok feletti együttműködésnek. Szombathely volt az első olyan város az országban, ahol közösen álltunk ki ügyekért, és közösen kampányoltunk, együtt szerveztünk tüntetéseket, és ahol a közös munka fontosabb volt az elkülönült pártérdekek egymással szembeni érvényesítésénél. És

amikor a Kétfarkú Kutypárt helyi emberei, akikkel már előtte is jó viszonyt ápoltunk, kérték az országos vezetők hozzájárulását a csatlakozáshoz, akkor ők erre, miután megismertek minket, igent mondtak, mert meggyőződtek róla, hogy ez az a hely, ahol az értékeik nem sérülnek, ha beállnak mögénk.

– *Idézek egy mondatot Ipkovich Györgytől, aki két ciklussal ön előtt volt Szombathely szocialista polgármestere: „ő az az ember, aki alkalmas arra, hogy megtestesítse az egységet”. Ezt azonnal mindenki elhitte önről?*

– Alapvetően integratív személyiségnek ismertek már ezt megelőzően is, ezért, mivel az már nem volt kérdés, hogy mi ezt együtt, egy csapatban csináljuk végig, azt is elfogadták, hogy én vezessem a csapatot. De a döntés megszületését persze sok beszélgetés, sok találkozás, sok egyeztetés előzte meg.

– *Az sosem fordult meg a fejében, látva az MSZP vergődését, a szavazók és a hívek fogyatkozását, hogy máshol folytatja?*

– Azt gondolom, hogy nekem, ahova a sors vetett, ott kell megtennem, ami tőlem telik. Persze, amikor huszonnégy évesen beléptem az MSZP-be, a többi ellenzéki párt még sehol sem volt, nem létezett sem a Momentum, sem az LMP, sem a Kétfarkú Kutypárt, de megbánni vagy épp felülbírálni egy akkori választást, az akkori döntésemet, az szerintem értelmetlen. Én úgy gondolkozom, hogy ha az MSZP-be kerültem, és ott sok nagyon értékes embert ismertem meg, akikkel nagyon sok jó dolgot csináltunk együtt, persze nehézségek is voltak, meg tévedések és

rossz döntések is, akkor nekem itt van dolgom ebben a nagy ellenzéki együttműködésben: innen segíteni a nagy egészet. Nyilván hívtak volna minden más pártba is, de szerintem az is érték, ha valaki hűséges marad a pártjához a kevésbé sikeres időkben is.

– *Az MSZP szakadásakor, Gyurcsány Ferenc és a vele egyetértők távozásakor sem merült föl önben, hogy esetleg velük megy? Vagy épp az ellenfelei közé, a belső ellenzékéhez tartozott?*

– Nem, de akkor is azt gondoltam, mint most, hogy nekem itt van dolgom. Nem mintha nem gondoltam volna végig a másik lehetőséget is, ráadásul nekem fontos, számomra rokonszenves emberek is voltak a távozók között, és az ember személyekhez kötődik, de mégis úgy döntöttem akkor, hogy maradok. Sajnáltam, de megértettem és elfogadtam a döntésüket, és most is azt gondolom, hogy a DK fontos tagja a szövetségnek.

– *A baloldalon legerősebb tagja.*

– Igen, de amikor nem így volt, mert volt olyan pillanat, amikor az volt a kérdés, kiesnek-e a parlamentből, vagy sem, akkor is ez volt a véleményem. Ami ugyanakkor azt is mutatja, hogy a pártok helyzete változhat és változik is, nemrég még a Jobbikot is nagyon sokan leírták, és most mégis egy erős párt.

– *Beszéljünk Szombathelyről, ahol – ellentétben a többi nyugat-dunántúli várossal – az elmúlt harminc évben többször volt az önkormányzat baloldali vagy liberális többségű, mint ahányszor nem. A polgármestert 1990 után, az első önkormányza-*

ti választást követő két ciklusban az SZDSZ adta, őt egy ciklusra fõlváltotta egy fideszes, majd következett két cikluson át a szocialista Ipkovich György, majd megint egy fideszes, és most, megint szocialistaként, ön a polgármester. Vagyis Szombathely, ellentétben a többi nyugat-dunántúli várossal, többször választott liberális és/vagy szocialista, mint a jobboldalhoz köthetõ polgármestert. Ön miben látja ennek magyarázatát?

– Szombathely – én úgy nevezném – gondolkodó város, amelynek a lakói számára mindennapi gyakorlat a politikai közéletben való részvétel, a saját sorsát érintõ kérdések megvitatása. Annak, hogy mikor milyen színezetû önkormányzatot választott, szerintem idõrõl idõre, ciklusról ciklusra eltérõ okai voltak. Az elsõ két ciklusban, de fõleg az elsõben még nem sokan értették, mit jelent a liberalizmus, ezért az SZDSZ-re elsõsorban a kommunistaellenesség miatt szavaztak, ahogyan máshol is a megyében. Akkor egyébként Vas megyében mindenhol az SZDSZ nyert, lévén Vas Magyarország legjobboldalibb megyéje. Visszatérve Szombathelyre, én nem merném azt állítani, hogy nem jobboldali város, viszont azt igen, hogy itt az amúgy jobboldali értelmiség, illetve általában a jobboldali értékrendû választópolgárok esetében sem írja fölül a párthûség a saját tapasztalatokat és a racionális gondolkodást. Én is csak úgy tudtam nyerni ebben a közegeben, hogy nagyon sok szavazatot kaptam jobboldaliaktól.

– Tehát ez egy, a nyugatias és demokratikus értékekért kiálló város?

– Igen. A kertvárosi részek lakói közül például, akik hagyományosan

jobboldali szavazók, nagyon sokan gondolták úgy, hogy ez nem az a ló, amit akartak, és ezért rám, egy ellenzéki pártok által is támogatott helyi egyesület jelöltjére szavaztak. És most szerintem országosan is ez a helyzet nagyon sok jobboldali ember esetében, akik érzékelik, hogy tûszul ejtette a jobboldalt a Fidesz. Ők jobboldaliak maradnak akkor is, ha az ellenzéki szövetségre szavaznak, mert szeretnének maguknak egy normális jobboldali pártot, de amíg nincsen, addig demokrataként inkább a másik, a hozzájuk képest másik oldalt választják, vagyis az autokráciával szemben a demokráciát. Mert ehhez képest az, hogy valaki jobb- vagy baloldali, másodlagos.

– Ön érzi ezt a hangulatot most is a városában?

– Igen, határozottan érzem.

– És komolyan gondolja, hogy ez a hangulat általános? Nyugat-Dunántúlon például, amit jóval kevésbé érintett meg a járvánnyal együtt járó válság, mint az ország többi részét, mi a helyzet?

– Nálunk elég komoly elõválasztási küzdelem várható, és ennek a jelei már látszanak, erõsen kampányolnak a jelöltek, tehát élénk a politikai hangulat. Mi itt Szombathelyen, mivel van elég médiafelületünk, meg tudjuk mutatni az országos fideszes médiával szemben is a valóságot, és nemcsak azt, ami a városunkban történik, hanem azt is, ami az országban, ezért van információjuk az embereknek. Ezért természetesen azzal is tisztában vannak a szombathelyiek, hogyan bünteti a kormány az ellenzéki városokat különféle változatos módszerekkel,

hogy például az elvonásokért cserébe a kormánypárti városok kapnak kompenzációt, az ellenzékiek nem. És ezt mi nem tudjuk elfogadni, hiszen mi sem érünk kevesebbet, mint a szomszédos városok lakói. Többet sem nyilván, de kevesebbet sem. És ez a közhangulat nyilván nem a kormány irányába visz.

– *Ebből azonban olyan következtést is le lehetne vonni – a legutóbbi kampányban ezt fel is használták ön ellen –, hogy akkor legközelebb majd a kormánypárti jelöltre fogunk szavazni.*

– De ha ezt tennék, akkor ez most visszafelé sülné el. Mert mivel én magam és a városvezetés maradni fog még jó sokáig, hiszen még csak két év telt el az ötéves ciklusból, ha jót akarnak a városnak, vagyis ha ezt a logikát szélesen értelmezik, akkor a jelenlegi kormány helyébe kell másikat választani. Zárójelben jegyzem meg, hogy én például tárgyaltam Gulyás miniszter úrral is, több államtitkárral is, tehát nem mondhatom, hogy nem fogadtak, és nem volt korrekt a viszony, de az ellenzéki városokat büntető döntéseket még csak nem is miniszteri szinten hozzák meg, hanem följebb.

– *2019-ben ön „A holnap városa” nevű programmal kampányolt. Kifejtené kicsit bővebben, mire akart utalni ezzel a szókapcsolattal?*

– Arra, hogy nagyon sok megoldandó feladatunk, illetve orvosolandó problémánk van, és nekünk az értelmetlen, ránk kényszerített pártpolitikai küzdelmek helyett ezekkel kellene – ezekkel kell! – foglalkoznunk. Mert a nem valós problémákkal épp a valós problémáinkról terelik el a fi-

gyelmünket és vonják el az energiáinkat, pedig ha most nem kezeljük őket, akkor ezek nagyon ránk fognak égni. És ezért nekünk előre kell néznünk.

– *Mondana erre példát?*

– Ilyen például a munkahelyek automatizáció okozta elvesztése, ami egy olyan város esetében, mint az autópárhuzamban bekövetkező változásoknak erősen kitett Szombathely, pár éven belül nagyon komoly munkanélküliséget okozhat. Ezért úgy kell átalakítanunk a városunk gazdasági struktúráját, hogy ne csak ilyen típusú nehézipari üzemek legyenek, hanem minőségi munkaerőt igénylő egyéb cégek is, most például az egészségipart szeretnénk megtelepíteni, idehozni cégeket és munkahelyeket, hogy kicsit csökkentsük a kitétségszintet ezeknek a veszélyeknek. A holnap városa tehát egyrészt egy olyan hely, amelynek biztos gazdasági háttere van, másrészt modern, nyugatias, egyúttal „zöld város” –, hiszen deklaráltuk, hogy azok vagyunk –, normális utakkal, árnyas terekkel, ahol technikai megoldásokkal próbáljuk javítani a levegő minőségét, tervezzük, illetve részben már meg is valósítottuk a tömegközlekedés átalakítását, és így tovább. A Covid-járvány minket is kicsit visszavetett ebben, de amit tudtunk, és ez nem kevés, megvalósítottunk.

– *Amikor az automatizálás várható következményei közül a munkanélküliséget említette, ezt vélhetem úgy is, hogy egyetért Karácsony Gergely feltétel nélküli alapjövedelemről vallott nézeteivel? Mert ha következetesen végiggondoljuk a következmé-*

nyeket, abból ilyen konzekvenciák is adódhatnak.

– Az alapjövedelem akkor megoldás, ha már nincs más lehetőség a megélhetési válság elkerülésére, tehát azt gondolom, hogy ebben az esetben ez egy jó és támogatható javaslat. De én ennél komplexebbnek látom ezt a kérdést, és a kezelésére is komplexebb megoldást ajánlanék, azt, hogy ha lehetséges, próbáljuk megelőzni ennek a válságnak a kialakulását. Ehhez azonban időben kell ébredni, és elkezdni más típusú munkahelyeket teremteni, és mi most épp ezt igyekszünk tenni: olyan új munkahelyeket segítünk létrejönni, és hozzájuk olyan képzéseket indítunk, amelyek idő- és válságállóak. Ráadásul ezek világten-
denciák, tehát feltehetőleg nemcsak Magyarországon, de máshol a világban sem lesznek a jövőben ötnapos munkahetek, a munkahelyek egy jelentős része megszűnik, és a megmaradók is teljesen át fognak alakulni. Ami egyébként tervezhető, és ha ezt tesszük, akkor ezt a folyamatot nem vesztesként fogjuk megélni sem Szombathelyen, sem Magyarországon. De ebben, ezt tudnunk kell, nagyon sok a munka.

– Az előbb azt mondta, Szombathelyen elég komoly előválasztási küzdelem zajlik. Ebben a DK-s Czeglédi Csabával szemben a szocialisták, a PM, illetve Karácsony Gergely, és ön személyesen is az LMP-s Ungár Pétert támogatják. Miért? Nem számonkérés, csak a mostanában sűrűn előforduló hasonló esetek logikáját szeretném érteni...

– Én polgármesterként, mint egy sok pártot magában foglaló közösség vezetője, speciális helyzetben vagyok,

ezért a magam nevében ki is nyilatkoztam, hogy mindkét jelöltek alkalmasnak és jónak tartom, és könnyű szívvel fogok a mögé a jelölt mögé beállni, aki megnyeri az előválasztást. Nekem Czeglédi Csabával is kiváló a viszonyom, mellesleg ő a közgyűlésünknek is tagja, és az egyik bizottságunknak is elnöke, Péter pedig országgyűlési képviselőként segített nekem nagyon sokat a kampányomban. Tehát mindkettőjükkel kimondottan jó a személyes viszonyom, de ezenkívül, ettől függetlenül is nagyra becsülöm őket, és abban reménykedem, hogy mindketten be fognak kerülni a következő parlamentbe, mint a leendő kormányzó koalíció politikusai. Ami Czeglédi Csaba esetében akkor sem lehetetlen, ha netán alulmaradna az előválasztáson, ha Gyurcsány Ferenc fölrakja őt a DK listájának előkelő helyére. És ugyanez igaz Ungár Péterre is, aki az LMP erős embere, úgyhogy szerintem ő is megérdemel egy listás helyet a saját pártjától. Ezt nyilván nem én döntöm el, én csak bízni tudok abban, hogy mindketten képviselni fogják Szombathelyt.

– Kicsit visszatérnék még a 99 Mozgalomhoz, aminek ön is alapítója, és amiről nem sokkal az indulása után a Válasz Online, majd őt idézve a Hvg.hu is úgy írt, mint valami olvasztótégelyről, tehát ami arra szolgálna, hogy „testet és tömeget adjon az MSZP, az LMP és a PM gyors egybeolvadásának”, hogy „ez legyen a majdani vezérhajó”. Mit gondol erről? Megjegyzem, ezek a pártok a már emlegetett közvélemény-kutatások szerint hárman együtt sem jutnának be pillanatnyilag a parlamentbe.

– És Karácsony Gergely mégis főpolgármester, a közvélemény-kuta-

tások által egyszázalékosnak mért Párbeszéddel. Ezért mondom most már többször, hogy ennek nem sok értelme van egy előválasztási időszakban. Nekünk most az alapvető célunk az országgyűlési választások megnyerése, és előtte a legjobb konstrukció létrehozása. Ez nem arról szól, hogy mi lesz majd a pártpolitikával később. Ez a mozgalom most arról szól, hogy legyen egy tömeg, amely a majdani miniszterelnök mögött fog állni – aki egyébként véleményem szerint Karácsony Gergely lesz. Mert ez egy olyan mozgalom, amihez sokkal többen kapcsolódnak, mint az egyes pártok hívei vagy szövözői. Ehhez olyanok is kapcsolódnak, akik egyébként a pártpolitikától szeretnék távol tartani magukat, nem foglalkoznak vele, nem szeretik, akár iszonyodnak is tőle, de egy ilyen mozgalomban mégis szívesen részt vesznek. Mint például a szombathelyi Weöres Sándor színház megalapítója és első igazgatója, Jordán Tamás, aki a nemzet színésze, és most fővállalja ezt a „szerepet” is... Mert azt gondolja, hogy változás kell, de nyilván nem fog belépni semmilyen pártba...

– *Nem válaszolt a kérdéseimre, ami az MSZP-nek, az LMP-nek és a PM-nek a cikk által feltételezett, vizionált „gyors egybeolvadásáról” szólt. El tudja képzelni, hogy ezek valamikor egy párt lesznek?*

– Azt gondolom, hogy az erről való gondolkodás most még nem aktuális, és nem is lenne szerencsés, mert az előválasztás két fordulója nem erről szól. Nem mintha nem tartanám reális elképzelésnek, hogy a későbbiekben kevesebb párt legyen ellenzéki oldalon, és mondjuk a nagyon

hasonló módon gondolkodók szorosabban működjenek együtt, akár egy irányba is menjenek, de most még nem erről kell szólnia a politikának. Én abban hiszek, hogy a hídon akkor megyünk át, amikor odaérünk, és most még nagyon messze van ez a híd. Most még csak azt látjuk, hogy van egy nagy víz, amin egyszer majd át kell jutnunk valahogy, de a hogyan, majd akkor fog eldőlni, amikor ott leszünk. De ismétlem, azt, hogy több hasonlóan gondolkozó párt tagjai a jövőben a mainál szorosabban működjenek együtt, akár egyetlen leendő nagy párton belül is, egyáltalán nem tartom kizártnak.

– *Azt minek tulajdonítja, hogy közben a 99, ez az alig pár hete életre hívott mozgalom egyre kevesebb életjelt mutat, érdektelenségbe látszik fulladni?*

– Ezzel nem értek egyet. Karácsony Gergely járja az országot, a mozgalom különböző emblematikus tagjai ott vannak vele, amikor itt Szombathelyen a mozgalom három másik alapítójával, Hajós Andrással, Jordán Tamással és jómagammal kiállt a színpadra, nagyon sokan jöttek el, hogy meghallgassák. És ne feledkezünk meg arról sem, hogy nyár van, uborkaszezon... Majd, ha megnyeri az előválasztást, és reményeim szerint így lesz, akkor ez a mozgalom is jobban fog látszani.

– *Ön a pártjában mennyire számít aktív politikusnak, mennyire vesz részt a pártja életében, belső ügyekben, illetve mennyire ismeri ezeket? Mert hogy sikeres, az nyilvánvaló, de nem igazán pártpolitikusként.*

– Igen, engem inkább mint polgármestert, mint egy nagy vidéki város

polgármesterét tartanak számon, és én is inkább így határozom meg magam. És ezért nyilván nem tudok részt venni az országos vezetői üléseken, még ha a Baloldali Önkormányzat Közösség elnökeként egyébként meghívják is rá, tehát tudok a dolgokról, de az operatív munkában nem tudok és nem is akarnék részt venni, mert az nem az én dolgom. Tehát a sikerességemet nem ebben mérném le. Ha akarnék, nyilván nagyobb súllyal is részt tudnék venni az MSZP életében, de akkor kevesebb figyelmet, időt és energiát tudnék a városomra, az itteni munkámra fordítani, és az szerintem az MSZP-nek sem lenne jó. A párt is sokkal többet profitál egy sikeres polgármesteréből, aki a tetteivel bizonyít. És ez szerintem többet ér jelen pillanatban az MSZP-nek, mint ha eggyel többen csinálnák a primer pártpolitikát. Egyébként úgy összességében az ellenzéknek is.

– *Az hogyan érinti önt, a sikeres politikust, hogy a pártja legalább egy évtizede folyamatosan csúszik lefelé, ma már szabad szemmel is alig látható, és – amint már beszélünk róla – a parlamenti küszöböt sem tudná önállóan átlépni. Ennek a pártnak azonban vannak régi tagjai és van még kevés megmaradt híve, szavazója is. Tud valamit arról, ők hogyan élik meg ezt a helyzetet?*

– Azért nem tudok válaszolni a kérdésre, mert ezekre a dolgokra nincs rálátásom, és nem is gondoltam róluk, én most inkább előre tekintek. Abban nincs okom kételkedni, hogy 2022-ben az ellenzéki összefogás részeként az MSZP bejut a parlamentbe, és – a pártok közötti megállapodás értelmében – a leen-

dő koalíciónak is a része lesz. Hogy hogyan lesz tovább, hogy egy nagy frakció alakul-e a részt vevő pártokból vagy minden párt külön frakciót alkot, az ma még nem világos, de nem is érdekes, hiszen mindig a cél elérése a fontos, aminek a pártok csak eszközei. Abban pedig, ami igazán számít, az az együttműködés minősége, és ehhez képest lényegtelen, melyik benne részt vevő párt hány százalékot ér el a választáson.

A hagyományos baloldali pártoknak egyébként egész Európában rosszul megy a soruk mostanában, és ezért a baloldalon mindenki keresi az újat, az újfajta pártokat. Aztán, amikor az az új sem annyira új már, akkor az új pártok is visszaesnek, és ezért én most egy folyamatosan és dinamikusan változó helyzetre, a pártok és az erőviszonyok fokozatos újrarendeződésére számítok, aminek a végén létrejöhet egy új, egységes, nem jobboldali párt. De hogy az milyen lesz, azt csak az idő fogja eldönteni és kikényszeríteni, és ezért, mivel ez egy lassú folyamat lesz, azoknak is lesz idejük ezt a kényszerrel felismerni és elfogadni, akik ma még a régi MSZP-ben tudnak csak gondolkodni. Ezt egyébként nemcsak én gondolom így, hanem tapasztalataim szerint azok többsége is, akik valamikor az MSZP meghatározó politikusai voltak. Szerintük is ebbe az irányba kell mozdulni, mert ezt kívánja az élet és a változó világ.

– *Van viszont ennek a ma már alig létező pártnak egy miniszterelnök-jelölt-jelöltje, Karácsony Gergely, aki egy másik nem létező párt vezetőjeként és az ellenzéki pártok közös jelöltjeként lett 2019-ben főpolgár-*

mester, és most három, az elsüllyedés szélén álló párt függeszti rá reménykedő tekintetét, mint valami megváltóra vagy inkább csodafegyverre.

– Karácsony Gergely az előző parlamenti választáson is az MSZP és a Párbeszéd közös miniszterelnök-jelöltje volt, és ő, illetve ez a lista érte el a legtöbb szavazatot akkor.

– A kérdés csak az, lehet-e ezt sikeresen megfelelő pártháttér nélkül, ugyanakkor főpolgármesterként csinálni. Az már látszik, mekkora hátrányt jelent számára, hogy főpolgármesteri teendői mellett nem járhatja szakadatlanul az országot, mint Dobrev Klára vagy Jakab Péter.

– Azt kérdezte, lehet-e ezt sikeresen pártháttér nélkül csinálni, és nekem erre az a válaszom, hogy pártok nélkül jobban lehet csinálni, mint pártokkal együtt, mert ilyenkor az ember nincs nekik kiszolgáltatva. Nekem ez polgármesterként a tapasztalatom: a függetlenek, ha ügyesek, kreatívak és képesek jól integrálni a különböző, akár egymást is keresztező érdekeket és erőket, akkor sikeresek.

– Értsem úgy, hogy ön szerint egy erős párt akár teher is lehet az általa jelölt kormányfő vállán?

– Ha sok pártból áll a koalíció, akkor egy párt teher is tud lenni.

– Más nem is tud elképzelni, mint Karácsony Gergely győzelmét az előválasztáson, majd 2022-ben a parlamenti választáson is?

– Ha más nyer, nyilván mögé is be fogok állni. Tehát el tudom képzelni,

de szerintem Karácsony Gergely fog nyerni.

– Jakab Péter mögé is beáll, ha ő nyer?

– Igen. A közös jelölt mögé kutya kötelessége mindenkinek beállni, és őt a legjobb tudása szerint segíteni, és ez akkor is így van, ha az előválasztáson nem őt támogatta. Tehát igen, természetesen Jakab Péter mögé is be fogok állni, ha úgy hozza a sors. Egyébként legitim és jó miniszterelnök-jelöltnek tartom.

– Jó miniszterelnök-jelöltnek?

– Alkalmasnak, mondjuk így.

– Nincs is önben vele kapcsolatban semmiféle rossz érzés, bizalmatlanság? Sok baloldali és liberális embert ismerek, aki most azt mondja, olyan ellenzékre nem adja a voksát, amelynek tagja a Jobbik is. Akkor már inkább a Kutypárt! – mondják. Önt egyáltalán nem zavarná, hogy ebben az esetben egy többségben balközép, zöld és liberális pártokból álló kormánykoalíció élén állna egy, a jobbközép néppárttá válás útján ugyan elindult, de nemrég még radikális szélsőjobboldali párt politikusa?

– Igen, akár ez is előfordulhat, és akkor így lesz. Nyilván akkor is törekedni fogunk minden számunkra fontos programot megvalósítani, de a személyét elfogadjuk, mert a választók őt is, ahogy a többieket is, csak az általunk közösen megalkotott és elfogadott játékszabályok szerint juttathatják a miniszterelnöki székbe.